

Marcel van Balken verraste onze club met zijn conceptuele foto's op vrijdag 20 maart, want dat was wel de rode draad van zijn verhaal en zijn stijl.

Het was niet de 1e keer dat Marcel onze club bezocht. In 2004 bezocht hij ons eiland ook en liet zijn fotografische kunsten aan ons zien. Het resultaat was een feest en het was vooral leerzaam om te zien hoe dat proces bij hem van idee tot foto verloopt. Marcel is volgens mij het prototype perfectionist en mijn bewondering steeg door het mateloze geduld en de opoffering van zijn sociale contacten door de vele uren in de doka. Voor de jongeren onder ons; de doka is een donker hokje met een rood lampje, vol met chemicaliën, waarbij je het RAW-bestand (genaamd negatief) ontwikkelt en papier in verschillende baden dompelt, zodat na een bepaalde tijd en bij een bepaalde temperatuur je het beeld tevoorschijn ziet komen.

Marcel is in aanraking gekomen met fotografie op de grafische school. Hij is dan ook begonnen met grafische film. De mensen dachten dat Marcel goed kon tekenen, want het zag er uit als een tekening, maar het was toch echt fotografie. Marcel heeft de analoge Photoshop uitgevonden! Na een paar jaar is hij iets anders gaan doen; halftoon fotografie. Dat was ook weer avonden zweten op 1 afdruk. Marcel wist altijd wel van een normaal beeld iets abnormaals te maken. Een ander thema was verkeersborden. Hij maakte daar natuurlijk weer zijn eigen borden van. Op een gegeven moment koos Marcel ervoor om minder doka intensief fotowerk te gaan doen. Dat was beter voor zijn gezondheid en voor zijn sociale leven. Hij ging "gewoon" fotograferen, maar had wel nagedacht over de voorwaarden: 1 filmrolletje, zwart wit, 1 papier-soort en beeldvullend. Nu had hij op 1 avond soms wel 7 prints, terwijl hij in het verleden wel een week in de doka zat. Een hele vooruitgang dus. Marcel fotografeert met groothoek en zit dicht op zijn onderwerp. Marcel blijft met thema's werken en geeft zichzelf steeds opnieuw opdrachten. Hij fotografeert veel achtergronden, zoals b.v. muren en luchten, zodat hij die als fotolagen kan gebruiken. Soms ensceeneert hij een foto zo, dat men denkt dat alles in de foto echt zo gefotografeerd is; dan is zijn missie geslaagd.

De digitale fotografie deed zijn intrede. Marcel begon met het inscannen van een dia en stelde zijn eerste digitale foto samen. Hij had een boek over Photoshop gekocht en sloot zichzelf een week op om alles te lezen en uit te proberen. Hij vertelt vol trots dat hij toen ineens van een bikinibroekje een blauw surfzeiltje kon maken. Hij ging vanuit zijn bestaande archief zaken componeren tot nieuwe beelden, maar bleef natuurlijk wel fotograferen. Hij fotografeert alles wat los en vast zit, zegt hij zelf. Op vakantie gaat hij naar begraafplaatsen toe om beelden te fotograferen en elk jaar is hij te vinden op het Living Statue evenement in Arnhem, zodat hij die beelden later weer kan gebruiken in zijn foto's. Door zijn perfectionisme is hij nog steeds veel tijd kwijt aan het bewerken, maar hij vindt het nog steeds erg leuk om te doen. Soms bestaat een enkele foto wel uit 20 lagen. Hij liet ons een geweldige foto zien van een persoon in een rode jas omgeven door zeepbellen. Elke reflectie moet dan perfect zijn. Het aantal uren dat in deze foto is gaan zitten; daar durf je niet eens over na te denken, maar het resultaat is geweldig!

Marcel nam ons deze avond mee op zijn reis van beginnend fotograaf tot "licht"-tovenaar van conceptuele foto's. Hij creëert zijn eigen wereld met een stukje poëzie, vlagen van humor, boeiende beelden of gewoon geweldige foto's door de fijnheid van lijnen. Het was een zeer boeiende en leerzame avond met een fantastisch fotograaf, die ook nog leuk kan vertellen. Marcel, bedankt!

Anne-Marie Vermaat & Angélique van der Loo

Foto Marcel van Balken